

08-1132 B lin 5 sim

10/10/1996 LEGGE: KOENRAADS TL = 5'57"

SCUOLA SUPERIORE DI LINGUE MODERNE
PER INTERPRETI E TRADUTTORI

Esame di interpretazione simultanea neerlandese-italiano II

Anno Accademico 1995-96

Sessione autunnale - 1° appello

1132/B

Minister van Mierlo,-

Mijnheer de Voorzitter! Ik ben de Kamer dankbaar voor de opmerkingen en voor de soms zeer indringende en buitengewoon interessante betogen die zijn gehouden over Europa. Eigenlijk is dit het eerste plenaire Europadebat dat de regering voert en dit is een goed moment, omdat het vlak voor het grote moment is dat de IGC gaat beginnen. Wij vragen ons nu af waar wij staan. Hoe vaart Europa? Waar vaart Europa naar toe? Wij verwachten veel van Europa en wij verwijten Europa ook veel. Europa is ook een beetje de prullenbak van onze nationale onmacht: werkloosheid, veiligheid. Europa schiet zeer zichtbaar tekort met fraude, inefficiënt-beleid, ondoorzichtig bestuur. Eigenlijk schiet Europa tekort op alle zaken waar alle nationale regeringen ook in tekortschieten. Die belangwekkende constatering moeten wij toch maken. ~~Precies daarom kunnen wij het zo goed onder woorden brengen, want wij weten het vanuit onze eigen bestuursonmacht.~~

Wij verwijten Europa veel. Nu mogen wij Europa ook wel verwijten maken, maar je mag dat alleen doen als je Europa ook de middelen hebt gegeven om die noden aan te pakken: en dat is vaak niet het geval. Wij leven steeds meer onder de paradox dat wij meer van Europa verwachten terwijl wij steeds minder bereid zijn om daartoe de nationale autonomie en de nationale middelen ter beschikking te stellen. Wij schelden meer op Europa, wij verwachten meer van Europa, maar tegelijkertijd zijn wij minder bereid om er nationale middelen voor ter beschikking te stellen.

Wij staan dus aan de vooravond van de IGC, maar deze intergouvernementele conferentie is slechts een onderdeel van een aantal zaken dat voor het einde van de eeuw zijn beslag moet krijgen, of waar althans een begin mee gemaakt moet worden. Wij moeten onszelf herzien en dat gebeurt op de IGC. Wij moeten financiële dossiers herzien en dat zal een minstens zo groot karwei worden. Wij moeten een EMU maken en wij moeten onderhandelingen beginnen voor uitbreiding. De IGC buigt zich over al deze kwesties.

Het huidige beeld is er een van stagnatie en onvermogen. Extern gezien is het duidelijk. De Europese Gemeenschap ziet economisch gezien uit als een reus en politiek gezien als een dwerg. Het Gemeenschappelijk Veiligheids en Buitenlands Beleid blijft achter bij de Europese Gemeenschap en bij de daadkrachtige perspectieven van de EMU. Er is veel debat, weinig daadkracht en de Europese Unie spreekt niet met één stem, maar met vele. De geloofwaardigheid schiet op heel concrete momenten, en op heel dramatische momenten, zoals bijvoorbeeld in Joegoslavië, tekort.

Intern blijkt dat de resultaten achterblijven bij de noden: het uitstel bij Schengen, het uitstel van Europol; een asiel- en drugsbeleid dat uiteenloopt; spanningen over de binnengrenzen. Dat is het beeld dat een inventarisatie op dit moment oplevert.

Maar natuurlijk is er ook veel tot stand gebracht. Er is sprake van integratie op nieuwe terreinen, bijvoorbeeld op het vlak van justitie en binnenlandse zaken. Europa is de laatste tien jaar in een stroomversnelling gekomen met de Europese Akte, de interne markt, het Verdrag van Maastricht. Wij moeten dus proberen om ons uit al te grote depressieve percepties weg te worstelen en met goede moed de IGC in te gaan. Daarbij moeten wij duidelijk erkennen dat onze besprekingen ook een succes kunnen worden. Wij moeten vechten tegen dat euro-pessimisme en het negativisme, omdat je daarmee juist precies datgene oproept wat je zou willen bezweren.

Op 29 maart beginnen wij in Turijn met een korte openingszitting. Er zal dan nog niet onderhandeld worden. Het is de bedoeling om in de drie maanden die er nog voor het Italiaanse voorzitterschap zijn, aan de hand van het rapport-Westendorp actief in kaart te brengen wat voor draagvlak er voor de diverse ideeën bestaat. Vervolgens zal het Italiaanse voorzitterschap de werkzaamheden overdragen aan de Ieren en dan komen wij aan beurt. Het is niet erg waarschijnlijk dat de IGC onder het Ierse voorzitterschap wordt afgerond. Wij zullen er dus rekening mee moeten houden dat Nederland, net als vijf jaar geleden, de taak krijgt om een moeilijke onderhandeling tot een goed einde te brengen.

De IGC dient twee doeleinden. In de eerste plaats dient deze ertoe Maastricht af te maken. Ongeacht de uitbreiding die ons te wachten staat is het nodig dat het verdrag wordt aangevuld, verbeterd, enzovoort. Daarnaast staan wij voor de uitbreiding, waarvoor de verdieping absoluut noodzakelijk is. Dat is een punt waar ik met klem op wil wijzen, namelijk dat wij de uitbreiding pas aan zullen kunnen als er een verdieping tot stand is gekomen.

Europadebat Eerste Kamer
5 maart 1996